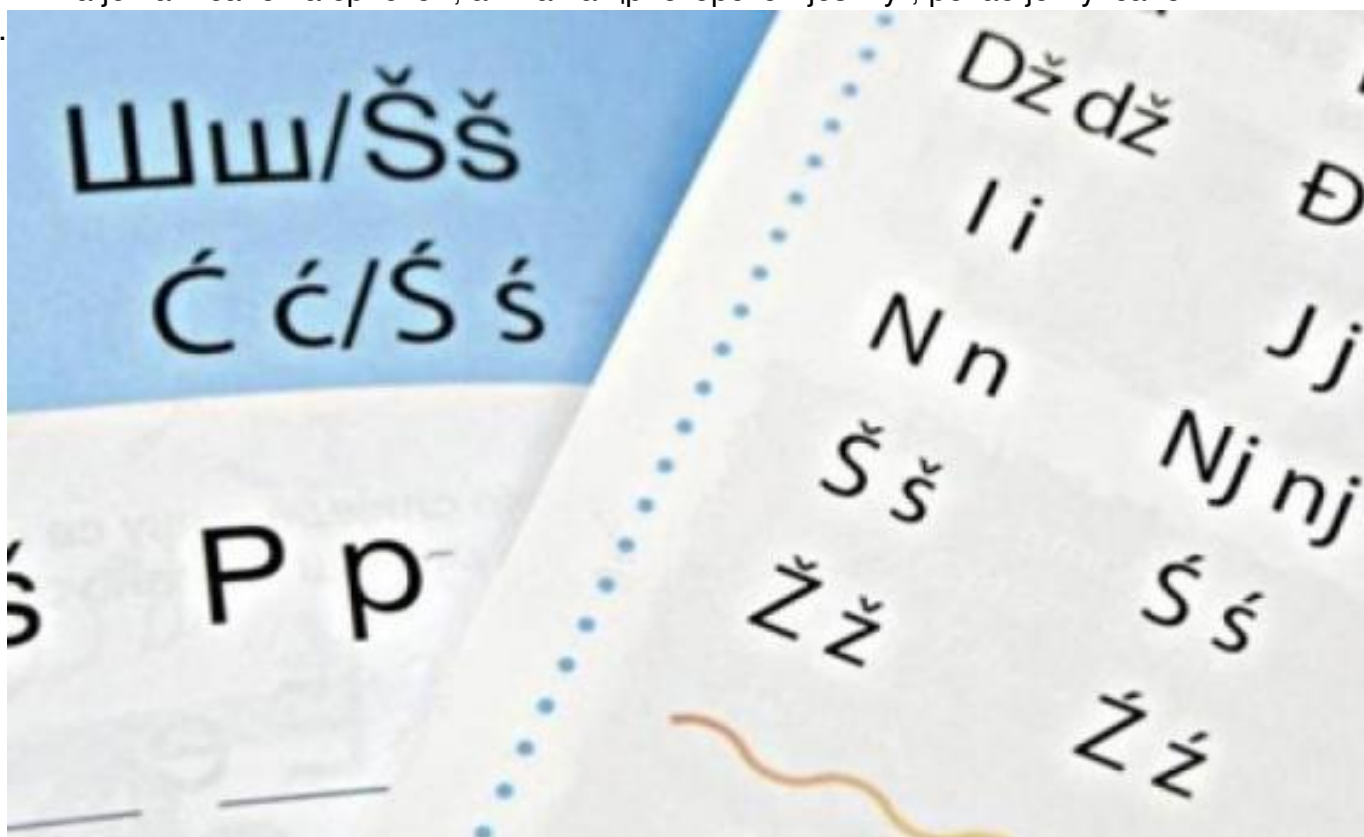

Академик Миро Вуксановић и председник Одбора за стандардизацију српског језика Срето Танасић кажу да је одлука о признању црногорског језика ствар политике.

Како су рекли, не постоји лингвистичка основа за то.

"Овде је реч о политици, није реч о лингвистици, није реч о науци ни о логици, већ о нечему што бисмо могли назвати насиљем над чињеницама. Ја не знам како ће они сада, када су дали себи тако леп задатак, преводити са истог језика на исти и како ће утврдити шта је написано на српском, а шта на црногорском језику", рекао је Вуксановић Танјугу.

"О нечему одлучују људи који заправо не познају суштину, јер нема примера у шпанском, енглеском и другим великим језицима да се језици називају именима земаља, као што је то уведено код нас у последње време да смо од једног језика добили четири који се називају по државама", нагласио је управник Библиотеке Српске академије наука и уметности.

Он је приметио да у свету све чешће влада мишљење, као и у неким нашим крајевима, да "Вук није Вук Караџић, него вук курјак и да он није засновао оно што данас називамо

савременим српским књижевним језиком и сакупио Српски ријечник на коме почива новија српска књижевност, те да се он заправо играо нечим што они тек сада, после 200 година препознају".

"Без обзира што ово шаљиво делује, у томе има истине", рекао је Вуксановић.

Танасић подсећа да је Комитет за кодификацију језика у више наврата истицао да нема лингвистичких основа да се региструје црногорски као посебан језик те да може евентуално да се говори о некој варијанти српског језика и претпоставља да су разлози за промену одлуке политичке природе.

"У Црној Гори нема никаквих лингвистичких, па ни социолингвистичких основа да се говори о посебном језику - црногорском и тврдим да они који се залажу за црногорски језик никада неће проговорити црногорским језиком. То ће увек бити српски језик са извесним карактеристикама. Не праве се језици тако лако и етикета не мења ништа", рекао је Танасић Тањугу.

Он указује на то да све дијалекатске појединости којима су "закитили тај такозвани црногорски језик", нису ништа друго него појединости српских народних говора који постоје у Црној Гори, али да ниједна од тих појединости није карактеристика само за говоре у ЦГ.

"Шједи је познато у дијалектима од Ужица до Книна", додаје Танасић.

Он наглашава да све што су Црногорци "створили и на мачу постигли", све је запамћено и записано на српском језику, те да признавање црногорског језика не представља насиље само над српским народом и српским језиком у Црној Гори, већ и насиље над историјом и културом Црне Горе.

Танасић каже да то што је такозваном црногорском језику дат посебан кôд може дати маха да се у Црној Гори и даље обесправљују они који се изјашњавају да им је српски матерњи језик.

"Када би постојао заиста црногорски језик који се разликује од српског језика, верујем да не би ни било државног насиља над српским језиком и говорницима српског језика. Зашто у Швајцарској нико не негира немачки језик ако је носилац француског језика? Зато што се та два језика лепо разликују", објаснио је Танасић.

Председник Одбора за стандардизацију каже да се, имајући у виду прилике у Босни и Херцеговини, Хрватској, Црној Гори, мора размишљати о стандардизацији српског језика.

"Неће ту бити неких револуционарних одступања од овога што данас имамо, али стандардни језик се с времена на време обнавља, дограђује, дорађује, његова норма се коригује, допуњује", појаснио је Танасић, позивајући се на социолингвистичке прилике у региону.

Он је поменуо тежњу у БиХ за стварањем језика који називају босанским, затим вишедеценијску системску језичку асимилацију српскога народа у Хрватској, па се само половина становника који се изјашњавају као Срби изјашњава да им је српски језик матерњи.

Вуксановић сматра да српски језик свим овим догађањима није угрожен, да је реч о великом језику који има пола милиона речи, али да се само мали проценат користи у свакодневном говору и другим начинима изражавања.

"Српски језик не може бити угрожен ни деобама ни различитим називима, увек ће се знати шта је српски језик, али је он угрожен од нас самих", оценио је Вуксановић, док Танасић сматра да држава мора да реагује и обезбеди да се основно право - право на језик поштује свуда где Срби живе, јер су права српског народа у БиХ, Хрватској, Црној Гори и Македонији угрожена.

Комитет Конгресне библиотеке из Вашингтона 8. децембра признао је црногорски језик и Црна Гора је у оквиру ИСО међународног стандарда добила међународни код за језик, после девет година, колико је прошло од како је библиотека "Ђурђе Црнојевић" први пут

затражила кодификацију црногорског језика.

Комитет Конгресне библиотеке из Вашингтона последњи пут одбио је у јулу ове године захтев библиотеке са Цетиња, а на адресу црногорских институција за стандардизацију црногорског језика стигао је мејл Ребеке С. Гунтер из комитета, у ком је навела да је тело у чије име се јавља „расправљало више пута о црногорском језику и став је био да се ради о варијанти српског језика који се говори у Црној Гори”.

Она је навела и да су предложили „примену варијантног кода срп-МЕ, осим уколико се не пошаљу додатне информације за разумевање значајних лингвистичких разлика између два језика”.

“Посебни кодови се додељују на основу лингвистичких разлика, а не на основу политичких или географских”, поручила је Гунтерова.

(Танјуг)